

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 390. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960202096/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

gel: Han merkede saaledes, at udi disse Berømmelser, Kroninger, Æres-Titler, og Poëtiske Belønninger var ingen Realitet, og at en hungrig Mave derved ikke kunde hu-svales, og derfor gemeenligen sagde til dem som gratule-rede ham: Laudatur et alget. Endeligen, saasom det var ham om Ophold og daglig Føde at gjøre, besluttede han at forlade Skoven, og at tage sin Tilflugt til Mennesker; Men han fandt der samme tørre Belønninger, som blant Dyr. Hvorudover han omsider, for ikke at døe af Hunger, maatte antage en ringe og foragtelig Tieneste, og blev af en kronet Poët forvandlet til Stegevender hos en Advocat.

Denne Fabel viser Poëters slette Skiebne.

134. Fabel.

Biørnen Cantzler.

Biørnen blev engang bæret med Cantzlers Titel. Over denne uformodentlige Værdighed forundrede sig de andre Dyr, og var den Materie til Discours overalt i Skoven en tiidlang: Ja der fandtes nogle, som saadant ikke vilde troe. Blant de Vantroende var en Ulv, som spurte Ræven om det var sandt, og sagde, at han saadant ikke kunde be-gribe, hvortil Ræven svarede: Da begriber jeg det meget vel; thi han faaer ingen Gage.

Fabelen viser, at man ikke kand misunde nogen en Æres-Titel, naar ingen Løn følger med. Saaledes da Skræder-Lauget engang gav deres Bud Titel af Secre-teerer, og Oldermænden derfor blev tiltalt, svarede han: Derimod give vi ham ingen Løn.

135. Fabel.

En Hiort var meget yndet i Skoven af alle Dyr: Ingen kunde ret begribe Aarsagen til saadan almindelig Yndest, helst saasom han selv beflittede sig ikke meget paa at er-hverve den; thi udi hans Omgængelse og Optørsel var ad-skilligt, hvorover en og anden kunde støde sig; men de